

debatt

Sveriges största
debattsida – när 2,6
miljoner läsare
varje dag

Vad tycker du?

SURFA aftonbladet.se/debatt

SKRIV Aftonbladet Debatt, 105 18 Stockholm

MEJLA debatt@aftonbladet.se

Har du en debattartikel och behöver tala med oss, ring 08-725 26 50

Karin Lindblom, debattchef, Anna Andersson, redaktör,

Pontus Ahlkvist, redaktör (vik), Irene Beertema, redaktör (föräldraledig).

SMS:A till 72 600 – skriv

Debatt (mellanslag) in (mellanslag)

din text (5 kr + ev trafikavgift)

Traditionellt bistånd räcker inte för Afrika

Sten Rylander: Starkt och modigt ledarskap krävs för att bekämpa fattigdomen

DET NYA AFRIKA

Afrika vänder och ses i dag, med positiva förtecken, som en framtidskontinent och tillväxtmarknad. Av de tio länder i världen med högst ekonomisk tillväxt år 2012 fanns sju i Afrika. Denna utveckling står i bjärt kontrast till den närmast totala underkastelse som många afrikanska länder tvingades till under strukturanpassningsåren på 80-talet och krisernas 90-tal.

Men hög tillväxt är i sig inget universalmedel som leder till en balanserad och positiv utveckling. Det är ett bekymmersamt faktum att den höga tillväxttakten i stora delar av Afrika kombineras med en fortsatt bred fattigdom och växande inkomstskillnader.

Vad vi ser är en klassisk ekonomisk tillväxt utan jobbskapande som inte förmår svara upp mot den centrala utmaningen: Att skapa en inkluderande och lång-

DEBATTÖREN

Sten Rylander.

Ordförande i Forum Syd. Har varit svensk ambassadör i Angola, Namibia, Tanzania och Zimbabwe. Tidigare Afrikachef på Sida. 2004-2005 var han EU:s medlare i Darfur.

DEBATTEN

Vad händer i det "Det nya Afrika"? I många afrikanska länder skjuter de ekonomiska tillväxtsiffrorna i höjden. Men den ekonomiska utvecklingen åtföljs inte av en motsvarande social utveckling – fattiga förblir fattiga, visar OECD:s Afrikarapport. Varför? Och hur kan det ökande välbefindandet komma fler till del? Det tar vi upp i en serie artiklar här på Aftonbladet Debatt. I dag skriver Forum Syds Sten Rylander om behovet av starkare civilsamhällen som en motkraft mot korruption.

siktigt hållbar ekonomisk utveckling. En viktig anledning är att tillväxtpotentialen i stor utsträckning koncentreras till sektorer och områden med begränsade spridningseffekter: Råvaruexploatering, särskilt på mineralsidan, turism och service-närings, inklusive IT.

Denna situation kräver ett starkt och modigt ledarskap – med förmåga att fördela de ökande ekonomiska resurserna till de breda befolkningslagren, till program som leder till fattigdomsminskning och minskade inkomstklyftor.

Tyvär ser vi inte mycket av ett sådant visionärt politiskt ledarskap i dagens Afrika. Däremot finns det gott om kleptokrater som gör sitt bästa för att snabbt berika sig under tiden vid makten. Motmedlet här är ett starkt

civilsamhälle, som kan ställa rättmätiga krav på sina ledare.

Ett framträdande drag i det Afrika som nu växer fram är nya externa aktörer som har trätt in på samarbetsarenan: Kina, Indien, Malaysia, Brasilien, Turkiet, Japan med flera. De erbjuder nya spännande samarbetsmodeller och attraktiva alternativ till det kravfyllda västerländska biståndet, som inte längre spelar en lika dominerande roll som tidigare.

I december 2010 deltog jag i det senaste toppmötet mellan EU och Afrika i Tripoli under ordförandeskap av Muammar Gaddafi. Det var ett trött, kraftlöst och tillbakablickande EU som inte hade några nya tankar att komma med. Nästa toppmöte äger rum år 2014 och EU har då

”Däremot finns det gott om kleptokrater som gör sitt bästa för att snabbt berika sig under tiden vid makten.

chansen att visa upp ett nytt positivt, mer intresserat och kreativt ansikte. Det krävs om vi skall kunna hävda oss som dynamisk samarbetspartner till Afrika i en ny och föränderlig tid. Inte minst på handelsidan behövs ett nytänkande.

Sverige har fortfarande ett positivt renommé i Afrika som vi kan bygga vidare på. Vi har visserligen tappat mark under senare år och det har varit plåg-

samt att se hur tidigare svenska paradgrenar, som till exempel kultursamarbete och forskning, har underminerats genom politiska beslut.

Men de uppmärksammade ministerbesöken för en kort tid sedan var ett lovligt initiativ, som kan leda framåt med en aktiv uppföljning. Birgitta Ohlsson's rättighetspatos och Anders Borgs lyssnande nyfikenhet kan bidra till det kreativa nytänkande som nu behövs i samarbetet med Afrika. Vi kan inte längre köra på i gamla hjulspår eller tassa vidare i våra uttjänta ullstrumpor.

Mycket tyder på att det traditionella biståndssamarbetet stat till stat inte kommer att spela samma roll som tidigare. Däremot kommer ett samarbetsverktyg att öka i betydelse, givet den utveckling vi nu ser i många afrikanska länder: Stödet till civilsamhället genom Forum Syd och de många svenska enskilda organisationer som är engagerade i arbetet för internationell solidaritet, jämlikhet och rättvisa.

Sten Rylander

Röster från orten Ardavan Khoshnood om fördomar: Hörru Skarsgård, vi iranier för vår egen talan

I samband med oroligheterna i Husby har Aftonbladet (30/5) intervjuat Alexander Skarsgård. Varför åsikterna från en skådespelare som bor i Los Angeles är av vikt i denna debatt framgår ej.

I artikeln säger Skarsgård bland annat: "Folk som är födda i Sverige måste inse att det kanske inte är så lätt för någon som är född i Iran eller Irak och bor i en fattig förort utanför Stockholm."

Detta är ett rasistiskt och högst förolämpande uttalande.

Skriv du med!

Har du ett ämne du brinner för? Skriv max 1500 tecken inklusive blanksteg och mejla din text till oss på debatt@aftonbladet.se

Exakt på vilket sätt Skarsgård vet vad för uppväxt vi iranier har, hur det är i Iran och hur iranier i allmänhet fungerar, framgår ej. Varför det inte skulle vara lätt

Alexander Skarsgård.

för iranier som bor i en förort att leva i Sverige framgår heller inte. Menar Skarsgård att vi iranier är mindre intelligenta? Menar Skarsgård att vi iranier borde behandlas annorlunda i Sverige för att det är något fel på oss?

Jag känner flera män och kvinnor från Iran och andra länder som levat sina liv i förorter – jag

själv inkluderad – men som tagit sitt ansvar och lyckats i samhället. SCB skriver i en rapport: "Personer med iransk bakgrund är till exempel väl representerade i högskolan. 21 procent av ungdomarna i gruppen studerar på högskolan. Motsvarande siffra för personer med svensk bakgrund är 15 procent."

Alexander Skarsgård, tack, men nej tack. Vi iranier för vår egen talan.

Ardavan Khoshnood, läkare

Följ oss på Twitter!

■ Gör som tusentals beslutsfattare, opinionsbildare och nyfikna läsare, följ oss på: twitter.com/ABDebatt

